Woensdag 22 Maart 1944 DAGBLAD 61ste Jaargang No. 4163

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden 3 gld.; Suriname en het buitenland 3,50 gld..

Hoofdredacteur: Dr. Joh. Hartog Redactie-adres Consciëntiesteeg 27, telef. 1858; Postbus 80, Willemstad.

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad, N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38.

St. Matthias Eilanden bezet.

100.000 Duitsers beheersen Hongarije.

Japanners over de grens van Brits Indië.

CHURCHILL STELT NIEUWE BIJEENKOMST IN HET VOORUITZICHT.

Churchill deelde hedenmorgen aan het Lagerhuis mede, dat er „wederom besprekingen gehouden zullen worden tussen de voornaamste Geallieerden" over de toepassing van het Atlantisch Handvest onder de veranderende phasen van de oorlog.

Hij zette niet uiteen of deze besprekingen de vorm zouden aannemen van een nieuwe bijeenkomst tussen de „Grote Drie", waarover geruchten de ronde deden zonder dat zij evenwel bevestigd werden. De referte naar het Atlantisch Handvest — waarover Churchill de vorige week weigerde een debat in het Lagerhuis te openen — werd gedaan toen Daniel Lipson vroeg om een opheldere verklaring „met het oog op de twijfel welke bestaat ten aanzien van de gebieden waarop de beginselen van het Atlantisch Handvest van toepassing zijn".

Churchill antwoordde: „Het is duidelijk, dat naargelang de phasen van de oorlog elkaar opvolgen een verdere opheldering nodig zal zijn van de positie waaronder het document oprecht bekend geworden is als het Atlantisch Handvest en dat deze het onderwerp moet zijn voor een nieuwe besprekingen tussen de voornaamste Geallieerden."

Churchill vervolgde: „Ik ben [illegible] te verklaren, dat het Atlantisch Handvest beschouwd moet worden als een verklaring van de geest en vastbeslotenheid waarin de ondertekenaars ervan deze krijg voeren — niet zonder succes — en dat het geen pact of afspraak met onze vijanden insluit."

Lipson vroeg hierop: „Mag ik aannemen, dat het betekent, dat de steun van de regering aan het Atlantisch Handvest thans even groot is als toen het document werd opgesteld?" Churchill antwoordde: „Ik zeide, dat ik niet bereid was over dit onderwerp verder uit te weiden dan de speciale verklaring die ik gedaan heb, doch het houdt geen tegenspraak in van het feit, dat ik niets wens toe te voegen aan wat ik reeds gezegd heb."

Churchill leverde geen verder commentaar na een vraag van Geoffrey Mander: „Wilt Gij het volkomen duidelijk maken, dat wij niet op onze knieën behoeven te gaan liggen en vragen om een Duitse toestemming voor het wijzigen van zijn vóór-oorlogse grenzen?" (Londen, (AP) 22.3).

VERSPIEDERS VEROORDEELD.

De Zwitserse rechtbank heeft 22 leden van een grote verspiedersorganisatie veroordeeld — sommigen ter dood. Dit werd in een officieel communiqué bekend gemaakt (Londen, (AP) 21.3).

IMREDI HELPT DE NAZIES.

Berichten, die Dinsdag later op de dag binnenkwamen, deelden mede, dat Bela Imredi zich aan het hoofd gesteld heeft van een nieuwe regering in Hongarije en dat de nazie gezinde redacteur van de „Pester Lloyd". George Ottlik, naar Berlijn is gegaan om de mogelijkheid te bespreken. dat Imredi de machten van Regent Horthy zal overnemen, doch dat Ottlik zelf Premier zal worden.

Volgens het Stockholmse blad „Aftonbladet" zouden de Hon[illegible]se leger-garnizoenen in het [illegible]lijk deel van het land in bo[illegible] zijn gekomen met de Duitsers op verschillende plaatsen. De radio van Boedapest verdween tijdens de morgenuren uit de aether en volgens een bericht zou zij beschadigd zijn in gevechten tussen de geregelde troepen en Imredi's stormtroepen.

Sporadische schermutselingen zouden hebben plaats gevonden langs de grens van Arad tot Oradea (Londen, (AP) 21.3).

ARRESTATIES.

Naar vermeld wordt zal verrader Imredi Woensdag het Parlement openen waarbij hij waarschijnlijk „bij ontstentenis van Horthy" zich in diens plaats zal stellen.

Vier leger-officieren, die enige tijd geleden naar Duitsland vluchtten, zijn in Hongarije teruggekeerd om de vijfde colonne te leiden. Gelijk in Oostenrijk geschiedde in 1938 vinden arrestaties plaats van Joden, Poolse réfugié's en politieke liberalen. Premier Nicholas Kallay zou tot de gearresteerde regeringsleiders behoren (New York, (AP) 21.3).

VALSCHERMTROEPEN GEBRUIKT.

Een Zweedse zakenman, die zich in Boedapest bevond toen de Duitsers begonnen met de bezetting van Hongarije, zeide dat het volk voor het eerst gewaarschuwd werd toen Zondagmorgen om 3 uur Duitse valschermtroepen op de Hongaarse vliegvelden neerdaalden (Stockholm, (AP) 21.3).

GEEN WEERSTAND?

Een nieuw bericht van den berichtgever van het Turkse blad „Andalu Ajan" te Bucuresti, [illegible] over de Duitse bezetting van Hongarije werden gegeven, deelde mede, dat de Duitsers zich over het gehele land verspreiden. Zij bezetten alle strategische punten, vooral de spoorwegknooppunten en punten van overschakeling. Er wordt geen melding gemaakt van weerstand. (Ankara, (AP) 21.3).

ST. MATTHIAS EILANDEN BEZET.

De invasie-ring om duizenden Japanners te Rabaul, Kavieng en in de Salomonseilanden is nu gesloten door landingen der Noordamerikaanse mariniers op de St. Matthias eilanden op 930 kilometer ten Zuiden van Truk, volgens bekendmaking van Generaal Mac Arthur. Het vlakke eiland Emilau waar een belangrijke luchtbasis ligt en de nabijliggende Elomusao werden Maandag met gemak bezet door de grondstrijdkrachten uit de Salomonseilanden die alzo de frontlijn van Admiraal William F. Halsey van de Groene eilanden uit verlengd hebben om aansluiting te maken met de veroveraars van MacArthur in de Admiraliteitsgroep.

Terwijl de aanvallers met steun van lucht- en vlootstrijdkrachten het lichte verzet braken werd de stad Kavieng op het eiland New Ierland, op 135 kilometer ten Zuid-Oosten van de St. Matthias-groep, practisch weggevaagd in een bombardement van 3½ uur.

Grote Noordamerikaanse slagschepen, die voor het eerst in de Bismarck Zee verschenen, voegden zich bij oorlogsschepen om duizend ton aan granaten op de eilanden te slingeren. MacArthur zeide, dat de aanval in de St. Matthias-groep „de isolatie van alle vijandelijke bases in de Bismarck Archipel voltooid heeft en ons geplaatst heeft binnen bombardementsafstand van Truk".

Op de St. Matthias-eilanden bevinden de Geallieerden zich dichter bij Truk dan alle andere Geallieerde strijdkrachten. In de Westelijke eilanden van de Marshall-groep heeft men een luchtbasis op Eniwetok op 1200 kilometer ten Oosten van Truk.

De gesynchroniseerde vlootaanval op Kavieng geschiedde slechts een dag en een nacht vóór de dodelijke luchtaanval. (Geallieerd Hoofdkwartier in het Zuidwestelijk deel van de Stille Oceaan, (AP) 22.3).

COMMUNIQUE VAN DE NOORDAMERIKAANSE MARINE.

„Vier vijandelijke posities in de Marshall-eilanden werden gebombardeerd door Liberators en Mitchell bommenwerpers van de 7e leger-luchtmacht, Dauntless duikbommenwerpers en Corsair gevechtsvliegtuigen van de 4e marine-luchtmacht en Ventura patrouille-vliegtuigen van de 2e marine-luchtmacht op 19 Maart.

30 Ton bommen werd geworpen bij deze verrichtingen. Op een atol ontplofte een opslagplaats van ammunitie en op een andere werden hevige ontploffingen en branden gezien. Al onze vliegtuigen keerden terug". (Washington, (AP) 21.3).

JAPANSE LANDDAG KOMT BIJEEN.

De radio van Tokio deelde mede, dat de Japanse Landdag in de namiddag weer bijeen zal komen voor een laatste zitting van drie dagen om te luisteren naar Premier Generaal Hideki Tojo, die „beslissende oorlogsmaatregelen van de regering" uiteen zal zetten. Hieraan werd toegevoegd, dat de regering het volk zal verenigen en „het de gevechtsgeest zal brengen voor de vernieling van onze vijanden: de Verenigde Staten en Groot Britannië." (New York, (AP) 22.3).

DUITSE BEZETTING VAN DE BALKAN?

John Hightower seint uit Washington:

Diplomatieke autoriteiten voor- [illegible] Duitsers, waardoor een eind gemaakt zal worden aan de onafhankelijke burgerlijke regering van Roemenië, Bulgarije en Hongarije. Hiermede zal de Geallieerde hoop vervlieden dat een of meer der vazalstaten een afzonderlijke vrede zal sluiten voordat zij door de nazie-divisies onder de voet worden gelopen. Deze voorspelling komt terwijl de Duitse troepen Hongarije binnentrekken en geruchten de ronde doen dat een gelijksoortig lot Roemenië en Bulgarije wacht. Twee redenen werden opgegeven. Een is de Russische opmars in Roemenië, welke het Duitse Hoofdcommando voor een militaire crisis stelt.

De andere is de vrees van Hitler, dat op het beslissende ogenblik van de campagne om de Balkan, een of meer van zijn strategisch gelegen naburen zich aan de Geallieerden zal overgeven.

De uitbreiding van de Duitse militaire overheersing in de Balkan komt niet geheel onverwacht in Washington. De berichten dat zij gaande is veroorzaakte weinig verrassing, hoewel er blijk is van enige teleurstelling. Roemenië en Bulgarije hebben gedurende de laatste maanden verschillende malen informele en officieuze pogingen gedaan om tot een vrede te geraken. Deze hebben aanleiding gegeven tot de mening, dat deze landen Duitsland in de steek zouden laten zodra zij enige hoop zouden hebben het lot van Italië te kunnen voorkomen door in het actief krijgsgebied te komen liggen (Washington, (AP) 21.3).

AANVAL OP BOEDAPEST?

De radio der Verenigde Landen te Algiers deelde mede, dat de radio van Boedapest bekend maakte, dat een luchtaanval plaats vond op de Hongaarse hoofdstad en ogenblikkelijk uit de aether verdween (Algiers, (AP) 21.3).

ROEMEENSE REGEERDERS BIJEEN.

De bevreesde regeerders van Roemenië zijn Maandag in een geheime conferentie van vijf uren bijeengekomen, blijkbaar om plannen te maken teneinde verzet te bieden aan de Russen of om zich over te geven op het punt dat zij hun land binnendringen, volgens bericht uit Bucuresti. Het bericht zeide, dat Mihai Antonescu en de Minister van Oorlog Generaal Pantazi een bezoek brachten aan den Bevelhebber der Duitse strijdkrachten in Bucuresti, blijkbaar om hem mededeling te doen van de genomen [illegible]

LUCHTAANVALLEN OP WEST-EUROPA.

Gisteren hebben Typhoon gevechtsvliegtuigen in verrichtingen op kleine schaal 6 vijandelijke schuiten op een waterweg in Nederland beschadigd, terwijl Mosquito's een vliegveld in Bretagne bombardeerden. Mosquito's van de Canadese luchtmacht vernielden 3 vijandelijke vliegtuigen op hun eigen gebied en zetten andere op de grond in brand. Van deze verrichtingen wordt één Typhoon vermist (Londen, (AP) 22.3).

WILSON IN CAIRO.

Generaal Sir Henry Maitland Wilson, de Geallieerde Opperbevelhebber in het Middellandse Zeegebied, is in Caïro aangekomen voor conferenties met Geallieerde hoofden (Caïro, (AP) 21.3).

Mevrouw Roosevelt 2½ uur op Aruba.

Bezoek aan de Lago.

Na haar drukbezette dag op Curaçao bracht Mevrouw Roosevelt Dinsdag (gisteren) een kort, maar zeer gevuld bezoek aan Aruba. Uitgeleid door Zijne Excellentie Dr. Piet A. Kasteel, Gouverneur van Curaçao vertrok de „Eerste Dame" om 8.30 uur met het speciale toestel van het Noordamerikaanse Luchttransport-Commando van Hato om ongeveer 9 uur op Dakota neer te strijken.

Zij werd hier verwelkomd door den Gezaghebber den heer Izaak Wagemaker, den Heer Lloyd G. Smith, directeur van de Lago Oil Company; den Commandant der Noordamerikaanse Troepen op Aruba, Commander Clemmens. De Landraden en vele andere burgerlijke en militaire autoriteiten woonden de aankomst bij en werden aan Mevrouw Roosevelt voorgesteld.

Zij begaf zich onmiddellijk na aankomst naar de manschappen, die op het vliegveld opgesteld stonden en hield een korte toespraak, waarin zij de geest thuis afschilderde in enkele welgekozen woorden, vertelde van de fierheid, die alle Noordamerikaanse moeders en vrouwen voelen ten opzichte van haar echtgenoten of zonen en van haar aller hoop spoedig de beminden terug te zien, thuis. Zij sprak ook over de grote taak, die door soldaten en matrozen van de Verenigde Staten wordt vervuld en bracht tenslotte de waardering van den President over aan allen, op welke posten zij zich ook bevinden mogen.

Na haar toespraak begaf zij zich even naar de Officierenclub op [illegible] daar korte [illegible] officieren-vliegers en vertrok toen naar het kamp Savaneta. Ook hier hield zij een toespraak, die ditmaal echter door een microphoon versterkt werd. Glimlachend en gemoedelijk, moederlijk bijna, sprak zij met de soldaten, die aan haar lippen hingen, toen zij haar van thuis hoorden vertellen.

Zij begaf zich ook hier naar het clublocaal der officieren, maar de tijd was zeer beperkt en zij verklaarde tot haar spijt niet meer de gelegenheid te hebben allen de hand te drukken. Terloops werd nog een bezoek aan het hospitaal gebracht en daarop ging het in snelle vaart naar de U.S.O., waar zij enige tijd doorbracht pratend met de dames, die haar beste zorgen gegeven hebben aan de Noordamerikaanse militairen, om hen, zo ver van huis, te helpen een eigen gezellige spheer te scheppen.

Tenslotte werden de raffinaderijen en fabrieken van de Lago Oil Company bezocht, waar Noordamerikaanse en Nederlandse vlaggen in de wind hingen te wapperen.

Zij bezocht het bedrijf in volle werking, bracht een bezoek aan de Noordamerikaanse barakken en vertrok toen, toegejuicht door de arbeiders naar de woning van Commander Clemmens, waar zij een verversing aannam vooraleer naar het vliegveld terug te keren. Om 11.30 uur reeds vertrok het toestel van Dakota naar „onbekende bestemming" (G.P.D.)

Het nieuws van vandaag.

De berichten over de toestand in Hongarije zijn tegenstrijdig maar het is wel waarschijnlijk, dat de nazies reeds het grootste deel van het land bezet hebben en zelfs voorbereidingen treffen om ook Bulgarije en Roemenië geheel te bezetten, teneinde hun positie in Zuid-Oost Europa te versterken. Bela Imredi schijnt een voorlopige nazie-regering gevormd te hebben, waarvan misschien George Ottlik Premier zal worden. Horthy en vrienden zitten nog steeds gevangen in Duitsland.

De Russen blijven intussen vorderen in Bessarabië en veroverden nog wel 50 plaatsen ten Westen van de Dnjester. Ook sneden zij de belangrijke spoorlijn tussen Boitsy en Czernovitz door. In vóór-oorlogs Polen werden stormenderhand nog 60 plaatsen genomen zomede aan de andere fronten in de Oekraïne — waar zij in het offensief zijn.

Over de Finse verwerping der Russische wapenstilstandsvoorwaarden heeft Moskou nu gezegd, dat de verantwoordelijk voor het afspringen der vredesonderhandelingen bij Finland ligt. Men liet doorschemeren, dat de Finnen nu een Russisch offensief moeten verwachten.

In Cassino wordt nog hard gevochten en de Geallieerden zeggen, dat zij in gevechten van man tegen man langzaam voortgang maken. Aan de overige fronten waren de patrouilles en het geschut actief. De luchtmacht viel spoorwegknooppunten en andere verkeersobjecten in het gebied van Rome en elders aan.

In de Stille Oceaan hebben Noordamerikaanse mariniers de St. Matthias-eilanden bezet ten Noord-Westen van Nieuw Ierland. Hiermede is de isolatie van de Bismarck Archipel door de Geallieerden voltooid. En tevens heeft men een nieuwe basis gekregen op 930 kilometer van Truk.

De Geallieerden in het Noorden van Birma maakten nog enige vordering, doch enkele Japanse troepenafdelingen zijn Brits Indië binnengedrongen na de rivier de Tsjindwin te zijn overgestoken.

Het lucht-offensief tegen Duitsland wordt hedenmorgen voortgezet door de Noordamerikanen. De doelen van vandaag schijnen te liggen in het Noord-Westen van het Reich.

AANVALLEN VAN DE NACHT.

Als volgt luidt een communiqué van het Ministerie van Luchtvaart: „In de afgelopen nacht hebben Mosquito's van het Bommenwerperscommando doelen in West-Duitsland aangevallen. Mijnen werden gelegd in vijandelijke wateren. Een onzer vliegtuigen wordt vermist. (Londen, (AP) 22.3).

VLIEGDEKSCHEPEN VOOR ENGELAND.

De Noordamerikaanse Secretaris van Marine Frank Knox maakte bekend, dat 38 geleide vliegdekschepen, welke door de Verenigde Staten gebouwd werden, aan Groot Britannië geleverd zijn onder het leen-pacht programma (Washington, (AP) 21.3).

De Reserve-officieren.

Hun taak en plaats:

Wat er mankeerde aan hun opleiding

door

E. C. J. M. v.d. LAARSCHOT,

Eerste Luitenant der Infanterie K.N.L.

In onderstaande studie, welke een bredere uitwerking is van een des schrijvers artikel in Lux, roert Luitenant van de Laarschot een probleem aan, dat veler aandacht gespannen houdt: de reserve-officieren. Het is duidelijk, maar toch goed even aan te stippen, dat het artikel slaat op de toestand in het leger vóór in Europees Nederland. Het tweede gedeelte van dit samenvattende overzicht, waarin de Luitenant zeer duidelijk inzicht blijkt te hebben, publiceren wij binnen enkele dagen. — Redactie Amigoe.

* * *

Wat is hun taak?

Teneinde een duidelijk beeld te krijgen van de reserve-officier in ons Leger, is het nodig om eerst een beknopt overzicht te geven van de samenstelling van dit staatsorgaan.

Samenstelling.

Bij de samenstelling van een Leger kan men op verschillende manieren te werk gaan. Er zijn vele mogelijkheden waarvan de voornaamste gecristalliseerd zijn in het Staand Leger (beroepsleger), het Kader- en het Militieleger. Variaties hierop bestaan.

Wanneer men een Leger heeft dat geheel uit beroepsmilitairen bestaat en men wil dit uitbreiden door lichtingen dienstplichtigen op te roepen, dan zal de waarde van dit Leger dalen, daar deze dienstplichtigen in een bepaalde en veelal beperkte oefentijd, nimmer op het peil gebracht kunnen worden, waarop de beroepssoldaten staan. Gaat deze uitbreiding gepaard met het opleiden van reserve-officieren in de verschillende commando's te voorzien dan zal ook de bevelvoering hiervan de nadelen ondervinden.

Het is dus niet te verwonderen, dat beroepsmilitairen om velerlei redenen van militair-technische aard, garne een Staand Leger zien. Veelal wordt men echter afgeschrikt door de hoge kosten, die aan het in stand houden van een dergelijk apparaat zijn verbonden, en die uiteraard door de gemeenschap moeten worden gedragen.

Een beroepsleger, mits goed bewapend en geëncadreerd, zal beter een aanvaller kunnen weerstaan en er sneller tegen kunnen optreden, dan welk ander Leger van gemengde samenstelling ook.

Een Staand Leger vond men vroeger in Duitsland en Nederlands Oost-Indië.

Generaal De Gaulle heeft reeds lang voor de oorlog gewezen op de noodzakelijkheid om een beroepsleger op te bouwen. Hetgeen de Generaal hierover zegt, is zeer overzichtelijk te vinden in zijn boek. Zijn stem werd echter niet gehoord en Frankrijk heeft er de vele nare gevolgen van moeten ondervinden. De Generaal had in 6 jaar tijd een dergelijk Leger kunnen opbouwen en Duitsland zou een gelijkwaardige tegenstander tegenover zich hebben gevonden.

Een beroepsleger is verre te verkiezen boven alle anders samengestelde legers en het kan zijn nut hebben hieraan te denken, met het oog op de samenstelling van de weermacht na deze oorlog.

Om terug te komen op de beide andere genoemde vormen kan gezegd worden dat hiervan het Kader-leger het beste is. Dit is de vorm die de meeste landen van Europa hadden gekozen.

Een dergelijk Leger bestaat uit een kader of een kern, die voortdurend onder de wapenen blijft, terwijl elk jaar een gedeelte van de bevolking wordt opgeroepen om enige tijd te dienen, en om vervolgens weer met verlof te gaan.

Zo'n leger kan op twee manieren worden samengesteld. Men kan het grotendeels door werving zien te verkrijgen en het ontbrekende deel aanvullen met dienstplichtigen of men kan nadruk leggen op het dienstplichtige element en de opleiding bij beroepspersoneel laten berusten.

Gewoonlijk zal een algemene dienstplicht hiervoor nodig zijn. Als derde vorm noemde ik het Militie-leger. Dit bestaat, zoals de naam reeds aangeeft bijna geheel uit dienstplichtigen. De opleiding is voor een gedeelte in handen van het beroepspersoneel evenals de aanvoering. Een dergelijk Leger had Zwitserland voor de oorlog. Men kan dit natuurlijk alleen doen bij een militair voelend volk.

Na deze vermelding van de voornaamste legerstelsels zal men zich afvragen, welk stelsel in Nederland werd gevolgd. Welnu, Nederland had een tussen-vorm. Het Kader-Militieleger. Men kende een kleine kern van beroepspersoneel en daarnaast een groot aantal dienstplichtigen.

Uit de dienstplichtigen, die elk jaar werden opgeroepen, werden de personen gehaald met een diploma 5-jarige HBS, of overeenkomstig diploma en deze werden bestemd om te worden opgeleid tot reserve-officier. Zij vertrokken naar een van de opleidingscentra, zoals in Kampen, Breda, Eden enz. en togen aan de studie. Zij kregen daar een grotendeels theoretische opleiding, met practische oefendagen doorvlochten, gedurende nog geen vol jaar en werden daarna als sergeant naar het regiment gezonden voor indeling bij de soldaten. Voldeden zij aan de eisen die gesteld werden, dan volgde benoeming tot vaandrig en het jaar daarop kwamen zij in die rang voor enige weken op. Was het resultaat bevredigend, dan werden zij het jaar daarop bevorderd tot tweede luitenant. Het voorlopige doel was dan bereikt en het regiment was een officier rijker.

Wat daarna nog aan de opleiding van de reserve-officier werd gedaan was, door de omstandigheden, niet biezonder veel. Alvorens echter tot een bespreking van deze verdere vorming over te gaan, is het wellicht wenselijk om even aan te geven, wat eigenlijk van deze officieren verwacht werd. Daarom zal hier onder thans een kort overzicht van hun taak worden gegeven.

Taakverdeling van de officieren.

Ten aanzien van de taakverdeling tussen de beroeps- en de reserve-officieren moet direct onderscheid worden gemaakt tussen vredes- en oorlogstijd. In vredestijd beschikt men vrijwel alleen over de beroeps-officieren, terwijl in oorlogstijd niet alleen over deze kern, doch ook over een groot aantal reserve-officie-

ren kan worden beschikt.

Wat is nu de taak van de beroeps-officieren?

In het kort omvat deze taak in vredestijd: het opleiden van: beroeps-officieren, beroeps-onder-officieren, reserve-officieren en de dienstplichtigen beneden de rang van officier. Daarnaast hadden deze officieren nog een groot aantal andere bezigheden, maar die zullen wij thans buiten beschouwing laten.

In oorlogstijd: het bezetten van de Staven en het vervullen van de hogere commando's en het opleiden van de jonge dienstplichtigen in de depôts.

Ter verduidelijking dient hier te worden aangegeven, dat ook in oorlogstijd dienstplichtigen worden opgeleid, teneinde de troepen te versterken of om oudere lichtingen af te lossen. Dit geschiedt dan in de zg. depôts.

En wat doen de reserve-officieren?

Hun taak is de aanvoering van de troepen in oorlogstijd, voornamelijk voor wat betreft de kleinere eenheden, zoals de sectie, de compagnie en het bataljon. Naarmate het commando noger wordt, zijn er minder reserve-officieren met de leiding belast. De zoëven genoemde onderdelen telden als regel vrijwel geen beroeps-officieren.

De opleiding van de reserve-officieren moet dan ook bezien worden in dit licht en gebaseerd zijn op deze toekomstige taak.

Een dooreenlopen van de taken van deze beide categorieën officieren is in oorlogstijd niet te vermijden, daar het aantal beroeps-officieren veel te klein is om alle taken die des beroepsofficiers zijn te kunnen vervullen.

Is het Leger in krijgsgevangenschap, zoals het onze, en moeten buiten het land toch troepen worden opgeleid, dan zal deze opleiding in hoofdzaak berusten in handen van de reserve-officieren. Dit is nu ook het geval in Engeland en op Curaçao.

De verdere vorming van de reserve-officieren en haar gebreken.

roeps-officieren veel te klein is

Het doel van elke opkomst onder de wapenen was om deze officieren de vroeger verworven kennis te laten herhalen en om hen met het commando over een onderdeel van het Leger vertrouwd te maken.

De eigenlijke practische opleiding als officier begon pas goed bij het Regiment. Dat deze opleiding niet tot zijn recht kwam had verschillende oorzaken. Enige, de belangrijkste hiervan zijn:

1e de oefentijd was te kort.

2e er kwamen veel te veel officieren tegelijk op.

3e er moest te veel tijd worden besteed aan cursussen.

4e de geringe selectie, die gehouden was deed zich gelden.

De oefentijd was te kort.

Dit werd veelal toegegeven door de reserve-officieren zelf. Eenieder, die weet dat in de eerste twee jaren slechts 40 dagen werd gediend zal dit beseffen. Meestal was deze periode dan nog in twee delen gesplitst. elk van ± drie weken. Vervolgens werd elk jaar één week gediend — of hetgeen meestal werd gedaan — drie weken achtereen om de drie jaren. Men kan ten aanzien van deze zeer korte oefentijd zeggen, dat de officieren als zij er net een beetje in waren, weer met verlof konden vertrekken.

Er kwamen te veel reserve-officieren tegelijk op.

Het was bij de vervolgoefeningen een ware invasie van reserve-officieren. Tijdens de herhalingsoefeningen was dit ook wel het geval, maar dan waren er meer troepen onder de wapenen.

Gedurende de vervolgoefeningen [1]) waren er weinig soldaten en veel officieren.

Scheidsrechters en toeschouwers.

Dan was het voor de beroepsofficieren vrijwel ondoenlijk om een emplooi voor hun reserve-collega's te vinden. Een klein aantal kon direct worden ingedeeld bij de troep, doch het grootste deel moest iets anders doen. Het gebeurde dan ook maar al te vaak, dat deze reserve-officieren, die zo broodnodig zelf moesten oefenen met soldaten, ingedeeld werden als scheidsrechters. Voor scheidsrechter misten zij het algemeen inzicht. Bovendien is het voor een reserve-officier maar een twijfelachtig genoegen om scheidsrechter te zijn en de fouten van zijn collega's, die op die dag bij de troep zijn ingedeeld, te moeten aanwijzen. Hier zit natuurlijk een gevoelselement in. Wanneer een beroepscollega een opmerking maakt, wordt dit aanvaard, omdat het zijn vak betreft en hij het waarom op een duidelijke wijze zal kunnen uitleggen. Hij heeft op dit gebied gezag.

Dit heeft een reserve-officier tegenover zijn collega niet. Zij weten er immers allebei evenveel van. Vanzelfsprekend werkt dit in het nadeel van de oefeningen.

Andere oplossingen werden gevonden door de officieren als toeschouwer aan de oefeningen te laten deelnemen. Niet zeldeu kwam het dan ook voor, dat er een hele afdeling toeschouwers was. Die stonden onder leiding van een beroepsofficier, die van de oefening text en uitleg gaf. In het kort kwam het hierop neer, dat de bewuste officieren zich verveelden en de beroepsofficier zich schor praatte en weinig resultaat van zijn werk zag. Practisch werk, dat was het wat deze heren nodig hadden en dat kon hun niet gegeven worden. Men stond er echter als beroepsofficier machteloos tegenover.

Cursussen.

De officieren hadden oefeningen met de troep nodig. Instede daarvan werd vaak ook de tijd van opkomst gebruikt om de theoretische kennis weer eens op te halen. Dit was op zich natuurlijk een noodzakelijkheid, maar het werk bij de soldaten was meer nodig en dit werd nu weer voor een jaar of twee overgeslagen. Men trachtte hieraan wee een mouw te passen door vrijwillige avondcursussen te laten geven in centrale punten van het land. Maar al deze middelen konden toch niet veel baten, om de algemene vaardigheid van deze categorie officieren belangrijk op te voeren. Het feit bleef bestaan, dat ondanks alle cursussen de heren zich telkens weer onwennig gevoelden bij hun onderdeel met als gevolg een grote onzekerheid in al hun handelingen.

Selectie.

Daar grote aantallen officieren nodig waren, was het dikwijls, wilde men de organisatie kloppend maken, niet mogelijk om een strenge selectie toe te passen en zodoende kon het dus voorkomen, dat er reserve-officieren bij het regiment kwamen, die een werkelijke mislukking bleken te zijn.

Behalve een strenge selectie, zal het ook nodig zijn, om officieren, die blijken tijdens hun loopbaan niet de vereiste capaciteiten te bezitten, zo spoedig mogelijk te verwijderen. Ditzelfde geldt voor de beroepsofficieren in nog sterkere mate.

[1]) De gehele oefentijd was vroeger 5½ maand. In Februari 1938 is dit veranderd in 11 maanden. Van de eerste 5½ maand, waren de laatste 6 weken de zg. vervolgoefeningen. Er werd dan dienstplichtigen over naar de zg. geoefend in compàgnie- en hoger verband. Daarna gingen de „grensbataljons".

Heden overleed door een noodlottig ongeluk onze collega de Officier M. S. D. der 1e klasse K. M. R.

A. Wiersma

A. M. C. en Officieren.

Curaçao, 21 Maart 1944

CURAÇAO

BEEDIGING VAN 3 OFFICIEREN.

Vanmorgen om 11 uur heeft op Suffisant de beëdiging plaats gevonden van drie officieren, te weten Luitenant Kolonel Mr. Th. van der Laan, Kapitein voor Speciale Diensten Dr. Maal en Luitenant voor Speciale Diensten Wong. Drie compagnieën stonden opgesteld, alsmede een groot aantal officieren. Eerst werd het ministerieel besluit van Van der Laans benoeming voorgelezen, daarna de gouvernementsbesluiten van de beide andere Heren. In handen van den waarnemenden A.M.C. Jhr. W. Boreel legden de drie heren vervolgens de officierseed af. De A.M.C. hield een korte toespraak, waarin hij de betekenis van de eed verduidelijkte.

JAARLIJKS RAPPORT VAN DE MANUFACTURERS LIFE

Bij het jaarlijks overzicht N. 57 rapporteert de Manufacturers Life Insurance Co. 295,454 polissen, die van kracht zijn, tot een totaal bedrag van $ 727 millioen of wel met een gemiddelde van $ 2462.— per polis.

Gedurende het jaar 1943 werden er 27.408 nieuwe verzekeringspolissen uitgeschreven tot een totaal van $ 82,750,000 en werden er 301 nieuwe contracten voor onmiddellijke lijfrente aangegaan tot een bedrag van $ 2,900,000 aan premies.

Ter dekking van de verbintenissen, die op deze contracten berusten, beschikt de Maatschappij in haar administratie over een activa van méér dan $ 241,000,000.

Op elke werkdag heeft de Manufacturers Life betalingen gedaan van $ 43,787, voor uitkeringen wegens overlijden, volbetaalde polissen, lijfrenten en andere contractuele voordelen, dat neerkomt op een totaal van $ 13,400,000 voor het jaar.

Laatste Nieuws.

— **Londen** is in de afgelopen nacht aangevallen door Duitse bommenwerpers, waarvan op zijn minst 9 werden neergeschoten. Enige schade werd aangericht en er zijn ook slachtoffers te betreuren.

— **Het verbreken** der betrekkingen tussen de Verenigde Staten en Finland wordt verwacht.

— **In Cassino** duren de zeer hevige handgevechten voort alsook op de heuvels ten Noorden van de stad. De Geallieerde troepen vorderen langzaam doch gestaag tegen een krachtig verzet.

— **De radio** van Stockholm zegt, dat aan de Hongaars-Roemeense grens gevochten wordt, vooral in de gebieden van Arad en Nagy Vadad, nadat de Roemenen de grens poogden over te steken. Er zouden werkelijk slagen geleverd worden.

— **Moskou** maakt bekend, dat dat Russische strijdkrachten zich reeds op 50 kilometer van de rivier de Proet — grens van Roemenië — bevinden. De spoorlijn tussen Cernauti en Valtsky is doorgesneden. Steeds meer tanks en geschut worden over de Dnjester gevoerd. De Russen vorderen ook steeds meer in de richting van Odessa.

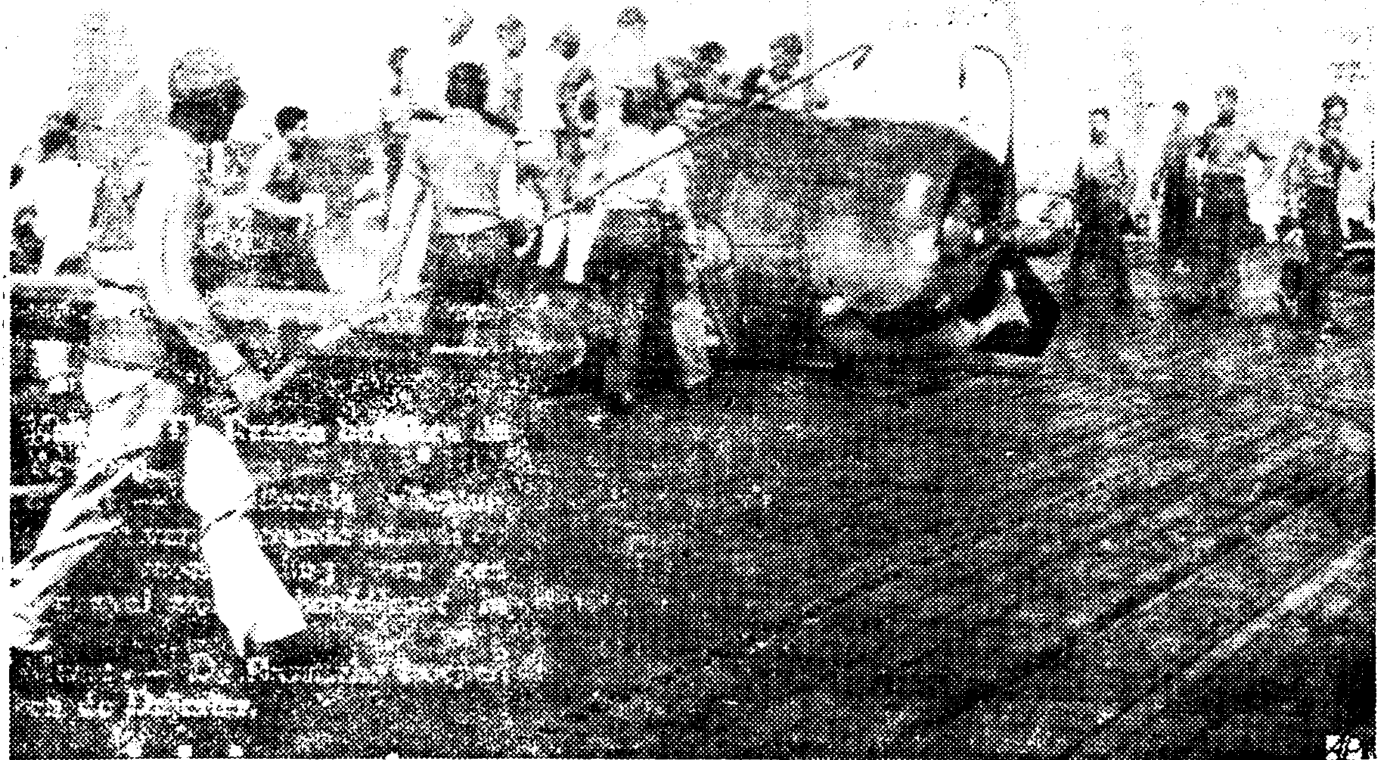
— **Uit New Delhi** wordt gemeld, dat de Japanse troepen, die enkele dagen geleden een groot offensief in Noord-Birma ondernamen, de grens van Brits Indië overgestoken hebben en zijn doorgedrongen in de staat Manipur „op een of twee plaatsen".

Het bulletin zeide, dat de vijandelijke strijdkrachten slechts bestaan uit kleine afdelingen. In het gebied van Maungdaw en Buthedaung aan het Zuidelijke front in Birma werd een betrekkelijk hevige Japanse aanval afgeslagen. In een andere sector aan dit front veroverden de Geallieerde troepen een heuvel ten Zuiden van Buthedaung.

— **Het Franse** Hoofdcommando meldt, dat Franse Commando's overvallen hebben gedaan op een niet nader genoemd eiland tussen Corsica en Italië in de nacht van Zaterdag.

ZESLING GEBOREN?

Een nieuwsblad van Nicaragua maakt melding van de geboorte van een zesling vier jongens en twee meisjes. Als moeder wordt genoemd Paula Esquivel, woonachtig in Potosi nabij Rivas. Er is geen bevestiging van het bericht. (Managua, (P) 21.3).



De bestuurder van een duikbomenwerper der marine, die door het afweervuur boven Truk gewond werd, maakte een buiklanding op het vliegdek van een vliegdekship, aangezien het landingsapparaat van het vliegtuig werd beschadigd. De helpers aan boord snellen toe.

Veldwachters nemen afscheid van Mr. Van der Laan.

„Ingewijden weten dat U grootse plannen met ons voorhad", zegt Monsanto.

Tijdens een korte plechtigheid heeft het Corps Veldwachters van Curaçao gisterenmiddag afscheid genomen van Procureur-Generaal Meester Thys van der Laan, die Vrijdag aanstaande het Staatsdeel zal verlaten.

De plechtigheid werd bijgewoond door Mevrouw van der Laan, zomede door den opvolger des Procureurs-Generaal, Mr. Lindoro C. Kwartsz en echtgenote. Verschillende mannen van de Veldwacht waren opgekomen. Namens hen hield de Heer Jan T. H. Monsanto de volgende rede:

Aan de vooravond van Uw vertrek naar een nieuw arbeidsveld, zij het mij vergund, namens het Corps Veldwachters enkele woorden van afscheid tot U te mogen richten. Wij komen weliswaar laat hiermede aan, maar indachtig aan het spreekwoord dat zegt: „liever te laat dan nooit", hebben wij het toch erop gewaagd. Mijnheer! toen wij onlangs uit de nieuwsbladen lazen dat Uw detachering alhier verlengd was, ging er een vreugdegevoel in ons om, doch helaas, deze roes was nog niet ten volle verwerkt, of daar lazen wij weder in diezelfde bladen, dat U ons gaat verlaten.

Alhoewel U Uw krachten elders gaat ontplooien en wel in het belang van „de algemene zaak", zien wij U toch met lede ogen heengaan. Het verheugt ons echter aan de andere kant, dat deze overplaatsing een promotie voor U is, maar niettegenstaande dit, kan ik U de verzekering geven, dat zo niet allen onder ons, dan toch velen dit vertrek betreuren.

Als onze hoogste Chef, heeft u zich doen kennen als een autoriteit met een grote dosis consideratie en toegevendheid. Ja! niet alleen deze eigenschappen waren U eigen, neen, want ook liet U ons „de klap van de zweep voelen" wanneer wij ons boekje te buiten waren gegaan. Hierop moet ik echter de nadruk leggen, want wanneer één onzer gestraft werd, dan was het omdat dit niet anders kon, en zelfs in dat geval, voelde de overtreder dat zijn straf hem rechtvaardig was toegemeten.

Mijnheer! namens het gehele Corps, breng ik U hier onze oprechte dank voor alles wat U voor ons gedaan heeft. Ingewijden weten dat U grootse plannen met ons Corps voor had, maar door omstandigheden buiten U om, konden deze tot nu toe nog niet worden verwezenlijkt.

Ik wil tegelijk deze gelegenheid aangrijpen, om Uw hooggeachten ambts-opvolger van harte geluk te wensen met zijn bevordering en hem tevens te verzoeken op de door U ingeslagen weg voort te gaan, teneinde voorengenoemde deugden zoveel mogelijk te willen handhaven en om ons Corps, dat feitelijk als „het stiefkind" geacht en behandeld wordt, boven op te willen helpen, in zoverre dit in zijn vermogen ligt. Van onze kant geven wij hem de verzekering, dat hij op ons aller volle plichtsbetrachting kan rekenen en steunen, want wij zullen ons uiterste best doen, ook hem voor ons Corps te winnen.

Aan den scheidenden Procureur-Generaal roepen wij allen van harte toe: „Het ga hem goed, goede reis en behouden aankomst, moge Mevrouw van der Laan met de kinderen hem spoedig, gezond en wel wederzien"! En tot onzen nieuwbenoemden Chef: „Het allerbeste in de toekomst, en Proficiat!"

Ik dank U!

Op zijn eigen hartelijke wijze dankt de Heer van der Laan voor al het goede dat hem was toegewenst. Hij herinnert zich nog zijn komst op Curaçao toen het hem trof in hoeveel takken de politie hier verdeeld is. Zijn voorgenomen reorganisatie heeft hij evenwel nooit ten uitvoer kunnen brengen aangezien „die rare man in Europa" met de oorlog begon.

Wat hij voor de veldwachters heeft kunnen doen is hun een behoorlijk tenue geven, verbetering brengen in hun opleiding en het examenwezen invoeren. Nog een heel verlanglijste heeft hij maar de taak moet hij nu overdragen aan den Heer Kwartsz die als geen ander de noden van de Veldwachters kent. De Heer Van der Laan is er zeker van, dat zij in hem een goeden chef zullen hebben. Met de hoop, dat bij zijn terugkeer naar Curaçao — welke zeker eens zal komen — er één Politie op Curaçao zal zijn, besluit de Heer Van der Laan zijn korte toespraak.

De Heer Kwartsz dankt op zijn beurt voor hetgeen zowel de Heer Monsanto als de Heer Van der Laan van hem gezegd hebben en belooft zoveel mogelijk te zullen trachten de goede deugden van den vertrekkende na te streven.

De Heer Vermin Medero biedt nog namens het Corps een geschenk aan in de vorm van een acte-tas met initialen, waarmede de Heer Van der Laan zeer verheugd is, aangezien deze juist goed van pas komt nu de oude zo versleten is „hé Lamps?"

Tot slot wordt een foto gemaakt welke nog lang de herinnering aan deze gebeurtenis zal opwekken.

WERELDNIEUWS

DE DUITSERS IN HONGARIJE.

De Duitse troepen beheersen reeds de toestand in Hongarije en zouden voorbereidingen treffen voor de volledige militaire bezetting van Bulgarije en Roemenië. De Turkse radio gaf bovendien de mening te kennen, dat Hitler al de drie landen spoedig onder één bevel zal stellen om de Duitse oorlogsinspanning in Zuid-Oost Europa te vergroten. Berichten uit de hoofdsteden van onzijdige landen gaven te kennen, dat de nazie-divisies de strategische, militaire en burgerlijke centra bezetten met alle snelheid en meedogenloosheid die de Duitse troepenbewegingen sedert het begin van de oorlog gekenmerkt hebben. Behalve enkele gevallen van verzet gaat alles blijkbaar gesmeerd voor de bezetende strijdkrachten.

Volgens de radio van Ankara zou het Bulgaarse cabinet gisteren in een langdurige vergadering bijeen gekomen zijn, teneinde de eisen voor een actieve hulp in de nazie-oorlog tegen Rusland te bespreken. Bulgarije is in oorlog met Groot Britannië en de Verenigde Staten en heeft nooit de betrekkingen met Rusland — zijn ouden vriend en beschermer — verbroken.

Uit een stroom berichten over de toestand in Hongarije kon één duidelijk woord opgemaakt: dat honderdduizend Duitse soldaten het land thans volkomen beheersen met de bezetting van alle spoorwegverbindingen. Er zijn aanwijzingen, dat de nazies pogen een Quisling-régime in Boedapest te vestigen. Berlijn zelf zegde niets over de plannen, die men voor heeft met de Balkan, hoewel een zegsman van het Departement van Buitenlandse Zaken indirect te kennen gaf, dat mogelijk de militaire bezetting van het gehele gebied zal plaats vinden. „Voordat de huidige politieke ontwikkelingen, welke ten doel hebben de Duitse defensie daar te versterken, zijn voltooid, kan geen Duitse verklaring worden verwacht", zeide hij. Verder: „Duitslands bondgenoten moeten thans dezelfde lasten gaan dragen als door Duitsland gedragen zijn." Als in het geval van Hongarije, dat binnen 36 uur bezet werd, is het nieuws over de toestand in Roemenië en Bulgarije verward.

De „Daily Mail" zeide te geloven, dat de bezetting van Roemenië niet lang zal uitblijven, indien in feite nog niet aangevangen. „Er zijn onbevestigde berichten volgens welke Duitse gemotoriseerde divisies en versnellende divisies infanterie oprukken naar Bucuresti", zo zeide het blad. Hongaarse kringen in Stockholm gaven als hun mening te kennen, dat een geheime organisatie, bekend als „De Razende Garden", spoedig met operaties tegen de Duitsers al beginnen als een guerrilla-leger (Londen, (AP) 22.3).

RUSSISCH COMMUNIQUÉ.

„Op 20 Maart vervolgden onze troepen ten Zuid-Westen en ten Zuiden van Dubno hun offensief, waarbij zij de districtscentra van het Rovno-gebied, de steden Tsjernovo Armeisk en Andrazdevillo veroverden alsook 50 andere plaatsen.

De troepen van het 1e Oekraïne-front veroverden als gevolg van een bestorming en flankeerbeweging het gebiedscentrum tevens grote industrie-stad Vinnitsa, welke door de Duitsers in een machtig bolwerk in de defensies langs de Zuidelijke loop van de Boeg was omgezet. Ook veroverden zij meer dan 30 andere plaatsen. Hiertoe behoorden Vytisk, districtscentrum van het Vinnitsa-gebied. De troepen van het 2e Oekraïnefront veroverden gisteren 19 Maart als gevolg van een energieke manoeuvre door tankformaties en voetvolk de stad Mogilev Podolski, groot spoorwegknooppunt en belangrijk sterktepunt in de Duitse defensies aan de Dnjester.

Op 20 Maart vervolgden de troepen van het 2e Oekraïnefront hun succesrijke gevechten ter uitbreiding van hun bruggehoofd op de rechteroever van de Dnjester. Ten Zuid-Westen en Zuiden van Novo Ukrainka gingen onze troepen voort met het leveren van offensieve gevechten waarbij zij verschillende plaatsen en twee spoorwegstations veroverden.

Ten Zuid-Westen van Bobrinets vervolgden onze troepen hun offensief en veroverden zij meer dan 30 plaatsen. In andere sectoren van het front werden gevechten van plaatselijk belang geleverd. Op 19 Maart vernielden of beschadigden onze troepen aan alle fronten 60 Duitse tanks. 61 Vijandelijke vliegtuigen werden neergehaald in luchtgevechten of door het afweervuur." (Moskou, (AP) 20.3).

* * *

„Op 21 Maart vervolgden onze troepen ten Zuid-Westen van de stad Dubno hun offensief en veroverden zij het districts-centrum van het Rovno-gebied Verba en het districts-centrum van het Lwow-gebied Podkamen. Ook veroverden zij meer dan 60 andere plaatsen. Ten Westen en Zuid-Westen van Vinnitsa vervolgden onze troepen hun offensief en veroverden zij meer dan 50 plaatsen stormenderhand alsook de spoorwegstation Brailov en Mafeykova.

Ten Zuiden van Zjmerinka ontwikkelden onze troepen hun offensief en veroverden zij de districtscentra van het Vinnitsa-gebied de steden Sjargarov en Tapigorov. Ook veroverden zij stormenderhand meer dan 80 andere plaatsen.

Ten Zuiden van Mogilev Podolski vervolgden onze troepen hun succesrijke gevechten ter uitbreiding van de bruggenhoofden op de rechteroever van de Dnjester. Zij veroverden het districtscentrum van de Moldavische Sovjet-republiek Ataci alsook meer dan 40 andere plaatsen. Zij sneden de spoorlijn Boitsy-Czernovitz door. Ten Zuid-Westen van Novo Ukrainka leverden onze troepen offensieve gevechten waarbij zij de districtscentra van het Odessa-gebied Blagodatnoye en Arbuzinka veroverden alsook meer dan 50 andere plaatsen.

Ten Zuid-Westen van Brobinets vervolgden onze troepen hun offensief en veroverden zij stormenderhand meer dan 40 plaatsen. In andere sectoren van het front werden gevechten van plaatselijk belang geleverd. Op 20 Maart vernielden of ontwrichtten onze troepen aan alle fronten 29 Duitse tanks. 47 Vijandelijke vliegtuigen werden neergeschoten in luchtgevechten of door het afweervuur." (Moskou, (AP) 21.3).



Dit kaartje toont aan hoe het Russische offensief zich bewoog in de Oekraïne in de richting van de spoorlijn Odessa—Lwów en de Dnjester.

DE ADVIESRAAD. WERKT.

Anthony Eden deelde aan het Lagerhuis mede. dat de Europese Adviescommissie van Groot Britannië, de Verenigde Staten en Rusland reeds hard aan het werk is en geregeld bijeenkomt. Toen hem gevraagd werd of haar arbeidsveld groot genoeg is voor het overwegen van zulke na-oorlogse quaesties als de toekomst van Finland en Roemenië, zeide Eden: „Ik geloof dat de definitie ten aanzien van dat punt tamelijk duidelijk is." (Londen. (AP) 21.5).

UITBARSTING VAN DE VESUVIUS.

De steden San Sebastiano en Massa di Somma zijn vernield door de lava van de Vesuvius in de grootste uitbarsting van de vulkaan sedert 1882. De Geallieerde troepen hebben alle dorpelingen weggevoerd voordat de lava-stroom, welke 9 meter hoog is, zich over de steden stortte. Er wordt geen melding gemaakt van slachtoffers (Napels, (AP) 21.3).

VERKIEZINGEN IN BOLIVIA?

Berichten uit La Paz die in officiële kringen te Washington ontvangen worden, deelden mede dat de Boliviaanse regering een besluit overweegt om publieke verkiezingen uit te schrijven en dat dit besluit spoedig verwacht wordt. (Washington, (AP) 20.3).

NIEUWE BEVELHEBBER 7e LEGER.

Officieel wordt gemeld, dat generaal majoor Alexander Patch is benoemd tot Bevelhebber van het Noordamerikaanse 7e leger, dat vroeger onder bevel stond van Luitenant Generaal George S. Patton. Patch leidde de legerstrijdkrachten in de strijd op Guadalcanal (Geallieerd Hoofdkwartier in het Middellandse Zeegebied, (AP) 21.3).

VAN ASBECK IN DE VERENIGDE STATEN

Schout-bij-Nacht Van Asbeck is, op terugreis naar Curaçao in de Verenigde Staten aangekomen.



De pijlen op deze kaart laten de Geallieerde aanvallen tegen de Japanners in Birma zien. De Chinezen in de Hukawng-vallei namen Maingkwan, terwijl Noord amerikaanse strijdkrachten Walawbum, ten Zuiden ervan, namen, zodat 2000 Japanners tussen de tangen van een nijptang gevat werden. Aan het Zuidelijk front, waar de Britten in het offensief zijn, vinden geen belangrijke veranderingen plaats.

Sport - Rubriek.

Officiële Mededeelingen van „De Curaçaose Voetbalbond".

WEDSTRIJD UITSLAGEN

B-Klasse:	Veendam 1 — U.S.C. 1	1—1.
Reserve B-Klasse:	Independ. 3 — Scherp. 2	afgelast.

WEDSTRIJD PROGRAMMA

STADION

Zondag, 26 Maart 1944:	Bondselftal — Comb. Mil. spelers
Zaterdag, 25 Maart 1944:	Jong Holland 1 — U.S.C. 1 (te eigen bate.)
Zaterdag, 22 April 1944:	Stimulans-beker 1944: S.U.B.T. — Ieder.
Competitie A-klasse.	
Zondag, 16 April 1944:	S.U.B.T. 1 — Jong Holland 1 (Brakke)
Zondag, 30 April 1944:	J. Curaçao 1 — Jong Holland 1 (Rosario)
Competitie B-Klasse.	
Zondag, 23 April 1944:	D.T.S. 1 — Caribe 1 (Leers)
Zondag, 7 Mei 1944:	Be Quick 1 — U.S.C. 1 (Des namiddags om 4.30 uur).
Competitie Reserve A-klasse.	
Zondag, 26 Maart 1944:	Atlanta 2 — Jong Curaçao 2 (Taytelbaum)
Zondag, 7 Mei 1944:	Independ. 2 — Jong Holland 2 (Des namiddags om 2.45 uur).

MUNDO NOBO.

Competitie Reserve A-klasse.	
Zondag, 16 April 1944:	Independ. 2 — Jong Curaçao 2 (Willems)
Zondag, 23 April 1944:	Jong Holland 2 — J. Curaçao 2 (Manuel)
Competitie B-Klasse.	
Zondag, 30 April 1944:	Caribe 1 — Veendam 1 (Van Rosberg)
Zondag, 14 Mei 1944:	D.T.S. 1 — U.S.C. 1 (Des namiddags om 4.30 uur).
Competitie Reserve B-Klasse.	
Zondag, 2 April 1944:	Independiente 3 — Be Quick 2 (Rog)
Zondag, 9 April 1944:	Jong Curaçao 3 — Be Quick 2
Zondag, 7 Mei 1944:	Veendam 2 — Jong Curaçao 3 (Des morgens om 10 uur).
Zondag, 14 Mei 1944:	Veendam 2 — Caribe 2 (Des namiddags om 4.30 uur).
Juniores.	
Zondag, 30 April 1944:	Jong Holland — Scherpenheuvel (Jansen) (Des morgens om 10 uur).

SCHERPENHEUVEL.

Competitie B-Klasse.	
Zondag, 26 Maart 1944:	Scherpenheuvel 1 — Caribe 1 (Manuel)
Competitie Reserve B-Klasse.	
Zondag, 16 April 1944:	Veendam 2 — Scherpenheuvel 2 (Manuel) (Des namiddags om 4.30 uur).
Juniores.	
Zondag, 26 Maart 1944:	Scherpenheuvel — S.U.B.T. (Jansen) (Des morgens om 10 uur).

CONTRIBUTIE.

Den aangesloten vereenigingen, die deze nog niet hebben voldaan, wordt verzocht de over het **eerste halfjaar 1944** verschuldigde contributie, welke op 8 Januari 1944 voldaan had moeten zijn, ten spoedigste bij den Penningmeester te voldoen.

De Sovjet-regering en de Godsdienst.

WASHINGTON IS VOORZICHTIG.

Wij moeten afwachten of de toenadering wel verandering van de gevoelens b tekent ofwel politieke propaganda

door

ELMER MURPHY.

De officiële instanties in Washington weten niet welke betekenis te hechten aan de schijnbare toenadering tussen de Sovjet-regering en de Russisch-Orthodoxe Kerk, welke blijkt uit de onlangs met toestemming van Stalin gehouden synode.

Op het eerste gezicht betekent dit, dat de ban, die over de godsdienst in Rusland uitgesproken was, opgeheven is, of dat tenminste de Russische Kerk toestemming heeft gekregen om haar taak weer te oefenen, en niet slechts met toestemming, maar met aanmoediging en medewerking van de regering; maar of het een verandering van gevoelen of slechts politieke propaganda betekent, kan men nog niet met zekerheid zeggen. Voor beide veronderstellingen is iets te zeggen.

Van de ene kant wordt erop gewezen, dat de afschaffing van het strijdende atheïsme, die de grondstelling is geweest van de communistische leer geheel verenigbaar is met de nationalistische politiek, waar Stalin naar toe schijnt te willen.

Men zegt, dat de eerste stap in deze richting geweest is de ontbinding van de Komintern, wat erop duidt, dat Stalin van de idee van wereld-revolutie heeft afgezien. Nu volgt de erkenning van de Russisch-Orthodoxe Kerk, een belangrijke nationale instelling.

Of dit ook vrijheid betekent van de andere godsdiensten, in het biezonder de Rooms-Katholieke Kerk, is nog een vraag. Als de beweging zuiver nationalistisch is, wat velen aannemen, betekent dit de oprichting van een Staatskerk in dienst van het Sovjet-regiem.

Sommigen geloven, dat de schijnbare wijziging in de Sovjet-politiek jegens de godsdienst een poging is om tenminste een van de kloven tussen de Sovjet-regering en haar geallieerden — Groot-Britannië en de Verenigde Staten — te overbruggen.

De anti-godsdienstige houding der Sovjet-regering is in lijnrechte tegenstelling geweest met het standpunt van de democratische landen. Deze hebben er herhaaldelijk met nadruk op gewezen, dat vrijheid van godsdienst één van de doelstellingen van deze oorlog is. Tot nu toe zijn de Russische beloften en verzekeringen op dit punt niet erg overtuigend geweest. De laatste daad van Stalin zal zeer zeker een van de struikelblokken tot grotere eenheid tussen de Verenigde Volken opheffen. Officiële instellingen in Washington hebben de bijeenroeping indertijd van de synode in Moskou, luide van de daken verkondigd. De bijeenkomst van Stalin met de bisschoppen en de actie van de synode werd door „alle mede-Christenen over de gehele wereld" met vreugde begroet.

Ondanks dit alles staan velen nog sceptisch tegenover de motieven die de regering er toe geleid hebben om haar houding op dit punt te herzien. Men vraagt zich af of de veranderde houding jegens de godsdienst in het algemeen en de weder-instelling van de Russisch-Orthodoxe Kerk in het biezonder allereerst bedoeld is als propaganda-middel, m.a.w. door de nood voorgeschreven en niet door behoefte aan hervorming.

Deze conclusie is ook gerechtvaardigd. Wij kunnen moeilijk aannemen, dat Stalin en zijn aanhangers hun goddeloze overtuigingen zomaar prijs geven, ofschoon zij natuurlijk besloten kunnen hebben om ze het Russische volk niet op te dringen. Het zal waarschijnlijk meer dan één vergadering van de Orthodoxe bisschoppen vergen om de mensen ervan te overtuigen, dat de bekering werkelijk gemeend is. Zij hebben niet alleen getracht om het Christendom uit te roeien en de kerken op te heffen, maar zij hebben tegelijk indertijd getracht het volk door misleiding en verkeerde voorstellingen wijs te maken, dat zij vrij waren de godsdienst te belijden, die zij zelf willen.

De Metropoliet van Moskou onder wiens voorzitterschap de synode gehouden werd, had wel redenen om zich de meedogenloosheid van de goddeloze leiders te herinneren, die erop uit waren om alle godsdienst te vernietigen.

Het is ook goed mogelijk, dat Stalin de onmogelijkheid van deze poging ingezien heeft en tevens het feit, dat zij tegen de nationalistische richting, waar hij naar toe wil indruist.

De Nazies zijn meer op hun hoede geweest. Van het begin van de oorlog af heeft Hitler zich opgeworpen als de vriend van de Russisch-Orthodoxe Kerk. Hij hielp de praelaten, die uit Rusland verdreven werden en ging zelfs zover om binnen het Reich kerken te bouwen voor Orthodoxe gelovigen. Het denkbeeld, dus, dat Stalin ,tot de conclusie gekomen, dat de Russische Kerk gebruikt kan worden als belangrijke steunpilaar voor de Russische regering, nu tracht om de nazie-propaganda tegen te werken, is niet vreemd.

Oppervlakkig beschouwd echter lijkt de verzoening tussen de Sovjet-regering en de Russische Kerk volledig! De Synode riep geheel de wereld op om zich „broederlijk, hartelijk en nauw te verenigen in de naam van Christus, teneinde te geraken tot de uiteindelijke overwinning over den gemeenschappelijken vijand". De synode legde voorts de nadruk op Stalins „sympathieke houding" jegens de noden van de Russisch-Orthodoxe Kerk, en gaf te kennen, dat zij van plan was om over iedereen de ban uit te spreken, die „schuldig bevonden wordt aan verraad jegens de gemeenschappelijke zaak en die naar de kant van het Fascisme deserteert en zodoende een vijand wordt van het kruis van God."

Ofschoon men in Washington sceptisch stond tegenover deze wijziging van de Russische politiek bleef men toch hopen, dat deze werkelijk gemeend is. Maar deze hoop moet gesteund worden door daden van de Sovjet-regering.

Terwijl de gebeurtenissen in Rusland naar een verzoening tussen Kerk en Staat schijnen te wijzen, schijnt de Nazie-regering alles in het werk te stellen om een wig te drijven tussen het Vaticaan en het Italiaanse volk. Een radio-uitzending in het Italiaans, onder auspiciën van de Fascistische marionetten-regering valt het Vaticaan telkens aan en zegt in een reeks van beschuldigingen, dat „zijn voortdurend preken van het pacifisme en „zijn anti-Duitse gevoelens" de „katholieke gewetens van de Fascistische strijders" in opstand hebben gebracht; en dat „dergelijke centra van sabotage en verraad", verwijderd zullen worden door het nieuwe Fascistische en Republikeinse Italië. Voornamelijk worden de Aartsbisschoppen van Turijn, Genua en Milaan aangevallen, omdat zij aan de gelovigen herderlijke brieven over „de voordelen van een capitulatie" lieten voorlezen.

De Nazies leggen alzo meer klemtoon op het feit, dat het Vaticaan en de Bisschoppen van de Kerk voorstanders zijn van de vrede en logenstraffen beslist de bewering van sommige onverantwoordelijke personen, dat het Vaticaan pro-Fascist zou zijn.

SCHAKEN.

Donderdag 16 Maart werd de zesde ontmoeting in de Bekerwedstrijd tussen de eerste tientallen der Schaakverenigingen „Curaçao" en „Dr. Max Euwe" gehouden in de Club „Trianon".

Het bleek opnieuw, dat het krachtsverschil tussen de beide rivalen uiterst gering is. Van de reeds eerder gehouden ontmoetingen werden er 3 door „Curaçao" gewonnen en 2 door „Dr. Max Euwe". De op Donderdag 16 Maart gehouden wedstrijd eindigde met 6—4 in het voordeel van „Dr. Max Euwe", zodat thans beide verenigingen 3x gewonnen en 3x verloren.

De gedetailleerde uitslag luidt als volgt:

S. V. „Curaçao"		S.V. „Dr. Max Euwe"	
v.d. Mark	—	Groen	0 — 1
Gandelman	—	v. Tongerloo	0 — 1
Zonenschain	—	Euwe	1 — 0
Martinez	—	Fruchter	0 — 1
Lemmens	—	Coppoolse	0 — 1
v. Lingen	—	De Vos Burchardt	1 — 0
De Leon	—	Den Houting	1 — 0
v.d. Meer	—	Zaayer	0 — 1
Maduro	—	v. Norde	0 — 1
Labega	—	Veldman	1 — 0
		Totaal:	4 — 6

Bekendmaking aan H.H. Handelaren.

Het Hoofd van het Bureau voor Sociale en Economische Zaken maakt hierbij bekend, dat H H Handelaren, die goederen naar ARUBA wenschen te verschepen, in den vervolge de aanvragen tot verkrijging van een consent, in TRIPLO te zijnen kantore moeten indienen.

Het Hoofd voornoemd.

Journalistiek Leven in Curaçao.

17.

Als curiosa kunnen **Le Phare** (nr. 43) en **Les Indes Occidentales** (nr. 50) vermeld worden, bladen, die in 1890 en 1892 in het Frans hier werden uitgegeven en waaromtrent het ons helaas niet heeft mogen gelukken iets naders te achterhalen of zelfs maar een exemplaar te zien te krijgen. Een tweetalig blad **L'Echo de Curaçao** (nr. 8) van 1872 werd wonderlijk genoeg ook gedeeltelijk in het Frans gesteld. Des te merkwaardiger is dit, daar men thans op Curaçao wel in alle talen, tot Arabisch, Grieks en Jiddisj toe terecht kan, maar zeer moeilijk in het Frans. Vroeger was dit zeker anders, want men treft in oudere bladen zelfs nog betrekkelijk vaak artikelen en zelfs vele advertenties in het Frans aan. (De muziekband van Scherpenheuvel, een gesticht voor jongens op Curaçao, benoemde zich wonderlijk genoeg ook al in het Frans: **L'Echo de Mont Aigu!**).

Koppen en hun talen.

Bij het vraagstuk der meertaligheid behoort ongetwijfeld ook die merkwaardigheid der Curaçaose pers, dat de taal, waarin de kop van een blad gesteld is, in vele gevallen niets zegt omtrent de taal van het blad zelf. Het spreekt vanzelf, dat dit in meertalige bladen ook onmogelijk is, of men zou de kop zelf in verschillende talen moeten stellen. In feite schijnen wel drie bladen deze onpractische consequentie te hebben getrokken en twee koppen te voeren: **Boletin Comercial — Handelsblad** (nr. 90), **Voz di Pueblo — De Volksstem** (nr. 103) en **De Stem — The Voice** (nr. 168). De Boletin Comercial zou om consequent te zijn zijn kop echter bovendien nog in het Engels en Papiament eraan toe moeten voegen, omdat dit blad onder een tweetalige titel thans een viertalige inhoud verbergt!

Zoals men ziet, zijn dubbele koppen uitzonderingen. De meeste meertalige bladen hebben maar één kop gekozen. Soms viel deze in het Nederlands uit, vooral wanneer het een dier vele blaadjes was dat zich vooral critiek op de Nederlandse overheid als oogmerk stelde en het Papiamentse of Spaanse gedeelte slechts diende om meer intekenaren te krijgen of om het blad met schaar en lijmpot uit andere bronnen te vullen; meestal echter werd het een Spaanse titel, die vóór de komst ener uitgebreide ambtenarij e.d. meer weerklank had bij de bevolking.

Een unicum is de Franse kop, die Freddy Salas in 1936 nog boven zijn dagblad en later het gelijknamige maandblad zette: **Elite** (nr. 136, 137). De inhoud van beide bladen was geheel in het Spaans.

Ofschoon journalistiek niet goed te keuren, lag het voor de hand, dat de uitgevers trachtten door meertaligheid het afzetgebied van hun publicatiën te vergroten, omdat de oplage op Curaçao toch al zeer laag is (voor dagbladen thans van 500 tot 4000 ongeveer). Of er een uitgever is, die hierdoor noemenswaardig succes heeft gehad, staat te bezien. Over het algemeen maakt veeltaligheid een slordige indruk en hoe gemakkelijk ook voor een redactie alles maar terstond door te geven naar de zetterij, een eentalig blad — zij het dat occasioneel iets in een andere taal wordt opgenomen — ligt nog altijd meer in de lijn der best verzorgde bladen, waar men ook komt.

Dit klemt te meer, daar op enkele uitzonderingen na, de Curaçaose bladen de stukken in verschillende talen willekeurig dooreen plaatsen, omdat de technische opmaak der kranten zeer bemoeilijkt wordt door de gebrekkige middelen, die ter beschikking staan en het gebrek aan behoorlijke opleiding bij het drukkerijpersoneel.

Motto's en hun talen.

Een specialiteit van de Curaçaose bladen is voorts met motto Wij maken hierbij een onderscheid tussen een motto, dat een kernspreuk bevat, en de ondertitel welke het karakter van het blad aanduidt (bijv. R.K. weekblad) en waarover Hoofdstuk III handelt. Soms evenwel is de grens moeilijk te trekken en in dat geval zij verwezen naar Hoofdstuk III. Deze hier volgende regelen betreffen meer uitsluitend de taal.

Heel merkwaardig schermen de meest populaire bladen met motto's, die in het Latijn gesteld worden. Een enkele illustratie zal doen zien, dat dit geenszins een merkwaardigheid is der katholieke bladen, zoals men wellicht zou kunnen veronderstellen. De Wekker (nr. 15), juist opgericht en bedoeld tegen de katholieken, voerde als ondertitel „Magna est veritas et praevalebit".

La Luz (nr. 71), bedoeld als katholiek lekenstrijdblaadje voor het volk, voerde er wel drie: Nihil sine numine" (Niets zonder Gods hulp); „Non praevalebunt adversus eam" (Zij zullen haar niet overmogen); „Labor omnia vincit" (Werk overwint alles); de laatste verviel al bij het eerste nummer).

La Cruz (nr. 74) voerde de motto's „In hoc signo vinces" (In dit teken zult ge overwinnen) en „Crux virtus mea" (Het kruis is mijn kracht), wapenspreuk van den oprichter Mr. J. J. A. van Baars O.P.

Voz di Pueblo — De Volksstem (nr. 103; ook de spelling, ,Voz di Poeeblo' kwam voor), voerde zijn motto in het Spaans: „Cuando las nubes se disipan el sol brilla de nuevo con esplendor glorioso. Así abre tus ojos tú, cansado i afligido y contempla el regreso de la luz" (Wanneer de wolken zich verspreiden, breekt de zon met schitterende luister door. Open dus uw vermoeide en aangedane ogen en overweeg de terugkeer van het licht).

Op de Bovenwinden voerde **St. Martin, Day by Day**, het trotse motto ook in het Latijn „Salus Populi Suprema est Lex" (Het heil des volks is de hoogste wet).

In **De Slag om Slag** was naast de titel ook het motto in het Nederlands. Het waren de enige twee stukken in het Nederlands van het hele blad: „Hier duldt de grond geen dwingelandij — Waar vrijheid eeuwen stond".

De Bovenwindsche Stemmen had een motto in het Nederlands en een in het Engels: Een in het Nederlands (eveneens met de titel het enige Nederlands van het blad): „Mijn schilt ende betrouwen. Sijt ghij, O Godt, mijn Heer. Op U so wil ick bouwen, Verlaet mij nimmermeer". Het andere in het Engels: „Truth Conquers all" (De waarheid overwint alles).

HOOFDSTUK III.
WAT IS EEN NAAM?

De titels der bladen.

Was hier boven dus sprake van de talen, waarin de koppen gesteld werden en worden, de keuze der namen voor de onderscheidene bladen mag onze aandacht niet ontgaan, daar meer dan de taal de naam zelf vaak het karakter van het blad bepaalt.

De oudste bladen volgen de traditie van overal, nl. om het eerste blad naar de plaats van uitgifte te noemen: De St. Eustatuis-Gazette en de Curaçaosche Courant.

Ook in ander opzicht koos men meestal titels die overal gangbaar zijn. **Boletin, Observador** (waarnemer), **El Correo de las Antillas** (Koerier der Antillen), **La Industria, El Comercio** (de handel), **Notas y Letras** (muziek en letteren), **El Pregonero** (de omroeper) en **El Andariego** (de hardloper), **Cardos y Lirios** (distels en lelies), **La Mañana** (de morgen), **El Sol** (de zon), **La Prensa** (de pers), **Tribuna, Tiempo** e.d. vormen Spaanse titels die men overal aantreft evenals de Nederlandse koppen **Ons Eiland, Emmabode, Curaçao, De Curaçaosche Koerier, Curaçaosche Volkskrant** e.d

In de strijdperiode aan het eind der 19e eeuw komen meer originele titels op: **La Navaja** (de angel), **Zancudo** (mug), **Vapulador** (ranselend) **Azotador** (geselaar), **Eco de la Verdad** (echo der waarheid — dat woord eist ieder voor zich op in elke strijd!), **Tijera** (de schaar).

Sommige titels zijn nog agressiever en verraden een liberale inslag: **De Vrijmoedige, De Onafhankelijke, De Wekker, El Independiente, El Albor** (de dageraad; verwantschap met het Amsterdamse genootschap?), **La Juventud Liberal, Ideas Modernas.**

Enkele titels kregen ook een anti-clericale inslag: **El Positivista, El Librepensador, El Racionalista.** Toen de Katholieke Amigoe di Curaçao in 1884 begonnen was, begon Grünings in 1885 de anti-Katholieke **Amigoe del Pueblo.**

Een raadsel vormt nog steeds het moppenblad **Djimal** (nr. 34), welks titel onverklaarbaar schijnt.

Aruba, dat in zijn journalistieke historie meer rust dan beweging heeft gekend, weerspiegelt deze rust ook in de titels zijner bladen, die meestal weinig geruchtmakend zijn. Een enkel blad kreeg de naam van Wekker, natuurlijk in het Spaans: El Despertador.

Wordt vervolgd.